

Received:

Revised:

Accepted:

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย โรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1

The Role of Parents in Promoting the Development of Early Childhood
Children at Wat Nekkhamaram School under the Office of Pathum Thani
Primary Educational Service Area

อภิชาติ ลำภูพินิจพงศ์

Apichat Lamphupinijphong

มหาวิทยาลัยพะเยา

University of Phayao, Thailand

E-mail: Porsche.weipor99@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับเพื่อศึกษาระดับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย และเพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย โรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ประกอบด้วย ด้านพัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์ และ จิตใจ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญา โดยจำแนกตามสถานภาพของผู้ปกครองโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 ได้แก่ด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ปกครอง โรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 จำนวนทั้งสิ้น 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุ 30-35 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และมีอาชีพรับจ้าง บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย โรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับหนึ่ง คือ พัฒนาการด้านร่างกาย รองลงมาคือ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญา และอันดับสุดท้ายคือ พัฒนาการด้านอารมณ์ และ จิตใจ ผลการเปรียบเทียบบทบาทของการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครอง โรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 พบว่า ผู้ปกครองของเด็กที่มีระดับการศึกษา

ต่างกัน มีบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสาขลาไม่ต่างกัน

คำสำคัญ: บทบาทของผู้ปกครอง, การส่งเสริมพัฒนาการ, เด็กปฐมวัย

Abstract

This research aimed to examine the level of parental roles in promoting the development of early childhood children and to compare parental roles in promoting early childhood development at Wat Nekkhamaram School under the Office of Pathum Thani Primary Educational Service Area 1, categorized by parents' educational levels. The aspects of development included physical development, emotional and mental development, social development, and intellectual development, classified by the status of parents at Wat Nekkhamaram School under the Office of Pathum Thani Primary Educational Service Area 1 in terms of educational levels.

The population used in this research consisted of 60 parents at Wat Nekkhamaram School under the Office of Pathum Thani Primary Educational Service Area 1. The research tools included questionnaires, and the statistical methods employed in data analysis comprised percentages, mean values, and standard deviations.

The research findings revealed that most respondents were female, aged 30–35 years, with education levels below a bachelor's degree, and worked as wage laborers. The roles of parents in promoting early childhood development at Wat Nekkhamaram School under the Office of Pathum Thani Primary Educational Service Area 1, as a whole, were at a high average level. Considering individual aspects, the highest-ranked aspect was physical development, followed by social development, intellectual development, and lastly, emotional and mental development. The comparison of parental roles at Wat Nekkhamaram School under the Office of Pathum Thani Primary Educational Service Area 1 indicated no differences in parental roles in promoting early childhood development among parents with different educational levels.

Keywords : The Role of Parents, Promotion of Development, Early Childhood.

บทนำ

การจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาก่อนภาคบังคับมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการที่จะช่วยส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับวัยและพัฒนาการ ทั้งนี้เนื่องจากเด็กปฐมวัย ซึ่งหมายถึงเด็กที่มีอายุระหว่าง 0 – 6 ขวบนั้น เป็นวัยที่กำลังมีพัฒนาทุกด้าน และเจริญเติบโตในอัตราที่สูงที่สุด โดยเฉพาะในระบบประสาทและสมอง โดยมีอัตราการเจริญเติบโตถึงร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ เป็นระยะที่เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ถ้าได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้อง นักจิตวิทยาและนักการศึกษาทั่วไปต่างเชื่อว่า ประสบการณ์ที่เด็กปฐมวัยได้รับเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาการทุกด้านต่อเนื่องไป จนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ การวางรากฐานให้กับเด็กปฐมวัยจึงเท่ากับเป็นการเตรียมและสร้างพลเมืองที่ดีมีคุณภาพให้กับประเทศชาตินั่นเอง กล่าวได้ว่าจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย คือ การสร้างเสริมพัฒนาการทุกด้านของเด็กให้เจริญเติบโตถึงขีดสูงของศักยภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อการเรียนรู้ โดยคุณสมบัติที่มุ่งสร้างเสริม คือ กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม คุณธรรม จริยธรรม วิถีชีวิตไทยสิ่งแวดล้อมและค่านิยม รวมทั้งความเสมอภาค ดังนั้นการจัดการศึกษาปฐมวัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพราะเป็นการวางรากฐานเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างสรรค์คุณลักษณะที่พึงประสงค์ อีกทั้งยังมีความสำคัญในฐานะที่เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการจัดการศึกษาของมนุษย์ (กรมส่งเสริมปกครองส่วนท้องถิ่น.2562)

เด็กก่อนประถมศึกษาจัดอยู่ในระยะวัยทองของชีวิต เป็นจังหวะของการสร้างเสริมพัฒนาการเด็ก การวางรากฐานของการพัฒนาความเจริญเติบโตทุกด้าน โดยเฉพาะทางด้านสมองเพราะสมองเติบโตและพัฒนาเร็วที่สุด ดังนั้น การอบรมเลี้ยงดูในช่วงระยะนี้มีผลต่อคุณภาพของคนตลอดชีวิต ปฐมวัย ” เป็นช่วงของการวางรากฐานสำคัญของบุคคล ทั้งด้านสติปัญญา ความสามารถ ความฉลาดทางอารมณ์ บุคลิกภาพและพฤติกรรม โดยหลายประเทศต่างให้ความสำคัญกับการวางรากฐานเด็กวัยนี้มาก สำหรับประเทศไทยมีหน่วยงานรับผิดชอบการศึกษาปฐมวัยหลายหน่วยงาน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์.2551) พัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ของเด็กปฐมวัยเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยจาก ตัวเด็ก เช่น เพศ อายุ น้ำหนักแรกเกิด โรคประจำตัว ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ น้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูง การกินนมแม่ การมีไข้สูง โรคอุจจาระร่วง โรคปอดบวม ชัก การได้รับยาเสริมธาตุเหล็ก และเด็กที่ ไม่มีปัญหาทางช่องปาก (บุษบา อรรถาวิธ, 2563) ส่วนปัจจัยด้านบิดามารดาหรือผู้ดูแล พบว่า ความเหมาะสมในการเลี้ยงดู การฝากครรภ์ของมารดา อายุของผู้ดูแล อาชีพ ระดับการศึกษา การได้รับยาธาตุเหล็กเสริมไอโอดีนขณะตั้งครรภ์ การเล่นกับเด็ก ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความรู้เกี่ยวกับ การส่งเสริมพัฒนาการเด็กของ บิดา มารดา หรือผู้ดูแล (ภรณ์ แก้วลี, 2559) การศึกษาของแม่หรือผู้เลี้ยงดู รายได้ การได้รับนมจาก มารดา และการให้นมให้เด็กฟัง (บำเพ็ญ พงศ์เพชรดิถ, 2563) เป็นปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้อง ดังนั้นทั้งปัจจัยจาก ตัวเด็กและปัจจัยจากผู้ที่ทำหน้าที่ดูแล ได้แก่ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองล้วนมีอิทธิพลต่อพัฒนาการ ของเด็กปฐมวัย

ครอบครัวนับว่ามีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อเด็กปฐมวัย ไม่ว่าจะเป็นสุขภาพทางด้านร่างกาย หรือ ประสพการณ์ที่เด็กจะได้รับ ขึ้นอยู่กับครอบครัวเป็นหลักสำคัญ ครอบครัวเป็นสถาบันแรกของ เด็กที่ทำหน้าที่หล่อหลอม ชัดเจนทางสังคม และให้การอบรมเลี้ยงดู รวมไปถึงการให้การศึกษา แก่เด็ก ครอบครัวเป็นสิ่งแวดล้อมแรกที่มี ความสำคัญในการส่งเสริมประสพการณ์การเรียนรู้และเป็นแบบอย่างให้กับเด็ก (ปรัชญาพร ธิสาระ และคณะ, 2560) และเป็นสถาบันที่สามารถเฝ้าระวังและป้องกันปัญหา พัฒนาการล่าช้าของเด็กได้ดี โดยเฉพาะบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง 3 ซึ่งมีความใกล้ชิดกับเด็กและมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในทุก ๆ ด้าน ถึงแม้เด็ก จะเข้าโรงเรียนแล้วก็ตาม ครอบครัวก็ยังเป็นแหล่งเรียนรู้แรกที่สำคัญในการพัฒนาให้เด็กเติบโตอย่าง มีคุณภาพ ผู้ปกครองจึงเป็นครูคนแรกของเด็กที่ สามารถช่วยให้เด็กเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมที่บ้าน โดยไม่ต้องได้รับอิทธิพลจากสถานศึกษา ครอบครัวจึงมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างการเรียนรู้และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับ เด็กได้ เพื่อให้เด็กเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่อย่างมีคุณภาพ ดังนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง จึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยให้เหมาะสม (วิวรรณ สารกิจปรีชา, 2553)

การพัฒนาการของเด็กปฐมวัยถือเป็นช่วงเวลาที่สำคัญในการสร้างฐานรากสำหรับการเรียนรู้และ พัฒนาการในด้านต่างๆ ในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของผู้ปกครอง ซึ่งมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสามารถด้านร่างกาย สังคม สติปัญญา และอารมณ์จิตใจของเด็ก เด็กในวัยนี้ยังมีความต้องการการสนับสนุนจากผู้ใหญ่ในชีวิตประจำวันเพื่อสร้างพฤติกรรม การสื่อสาร และความเข้าใจที่เหมาะสมต่อสถานการณ์รอบตัวโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม ซึ่งอยู่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 เป็นสถานศึกษาที่มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยเน้นให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาความเป็นอยู่และการเรียนรู้ของเด็ก การวิจัยนี้ มุ่งเน้นที่จะเข้าใจบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการที่เหมาะสมของเด็กในโรงเรียนดังกล่าว โดยการรวบรวมข้อมูลด้านร่างกาย สังคม สติปัญญา และอารมณ์จิตใจ เพื่อเปรียบเทียบบทบาทตามระดับการศึกษาของผู้ปกครองและผลกระทบต่อเด็ก (ปองทิพย์ ใจเภา, 2565)

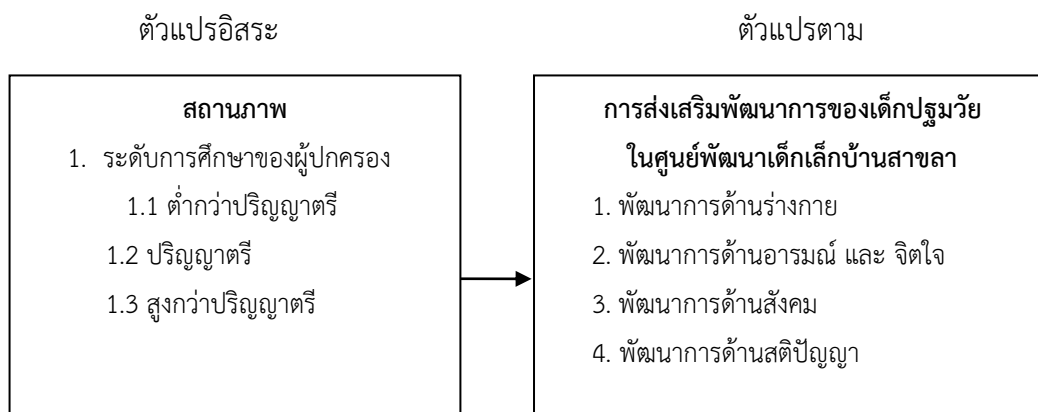
การศึกษานี้จึงมีความสำคัญเพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครองและ พัฒนาการของเด็กปฐมวัย รวมถึงการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนานโยบายหรือกิจกรรมที่สนับสนุนความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและครอบครัวเพื่อส่งเสริมพัฒนาการที่รอบด้านของเด็กอย่างยั่งยืน ทำให้ผู้ศึกษาในฐานะเป็นครูผู้สอนในระดับปฐมวัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย โรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 เพราะผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ให้มีพัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์ และ จิตใจ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้าน สติปัญญาที่สูงขึ้น เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาและจัดประสพการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัยอย่างเหมาะสม ส่งผลให้มีประสิทธิภาพ และ บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

กรอบแนวคิด

ที่มา : ปรับปรุงจาก ธัญญานิตย์ อัครพันธ์ (2554) และกระทรวงศึกษาธิการ (2546)

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

บรูซ และโคเฮน (Bruce and J.Cohen.1979 : 36. อ้างถึงใน ปองทิพย์ ใจเมา.2565) ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับบทบาทไว้ดังนี้การที่สังคมได้กำหนดเฉพาะเจาะจงให้เราปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทใด บทบาทหนึ่งนั้นเรียกว่า เป็นบทบาทที่ถูกกำหนด ถึงแม้ว่าบุคคลบางคนจะไม่ได้ประพฤติปฏิบัติตาม บทบาทที่คาดหวัง โดยผู้อื่นก็ยังยอมรับว่าจะต้องปฏิบัติไปตามบทบาทที่สังคมกำหนดให้ส่วนบทบาทที่ ปฏิบัติจริง เป็นวิธีการที่บุคคลได้แสดงหรือปฏิบัติออกมาจริงตามตำแหน่งของเขาความไม่ตรงกันของ บทบาทที่กำหนดกับบทบาทที่ปฏิบัติจริง และแคมเบล (Campbell. 1983. pp.81. อ้างถึงใน ประไพ วิสุทธิวรรณ.2553) กล่าวว่าบทบาท หมายถึง หน้าที่รับผิดชอบและกิจกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ ปฏิบัติงานที่ถูกกำหนดไว้ควบคู่กับตำแหน่งที่ผู้นั้นได้รับการแต่งตั้งหรือสิ่งที่ผู้นั้นสมควรกระทำและเซอร์จิ โอวานนิ (Sergiovanni.1992.pp.196. อ้างถึงใน ทศพร เกตุถนอม (2567) กล่าวว่า บทบาทหมายถึง กลุ่มพฤติกรรมที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะตำแหน่งหนึ่ง

กู๊ด (Good.1945.175-176 อ้างถึงใน ชูลีกร ด่านยุทธศิลป์.2561) กล่าวว่า พัฒนาการ หมายถึงการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างการทำงานของส่วนต่าง ๆ การจัดระเบียบของร่างกาย ซึ่งทำให้มี

การเพิ่มพูนทางด้านขนาดความแตกต่าง ความสลับซับซ้อน การผสมกลมกลืน ขีดความสามารถ ประสิทธิภาพ รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงที่มีความคงทนถาวรอันสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ ซึ่งอาจเกิดขึ้นตามเหตุการณ์ที่มีจุดหมาย และวูลฟอล์ค (Woolfolk.1995: 26 อ้างถึงใน ประไพ วิสุทธิวรรณ.2553) กล่าวว่าพัฒนาการของบุคคลเป็นการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านที่ค่อนข้างคงที่แน่นอน นับตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย โรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) ทำการศึกษาโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงจากงานวิจัยของ ัญญานิตย์ อัครพันธ์ (2554) โดยกำหนดจากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย กรอบแนวคิดของการวิจัย มากำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถามตามนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพผู้ปกครองโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบปลายปิด ใน 3 ด้าน คือ พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญาโดยแต่ละข้อคำถามเป็นการให้ความสำคัญในแต่ละเรื่องที่มีคำตอบให้เลือกแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวความคิดของลิเคอร์ท สเกล (ในตะวัน กำหอม. 2559)

2. การพัฒนาเครื่องมือ

2.1 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา (Content validity) และพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้สื่อความหมายให้ชัดเจน และใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ Index of Concordance) หรือเรียกว่า IOC โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน พิจารณาลงความเห็น จากนั้นนำค่าคะแนนของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อมารวมกันเพื่อหาค่าความสอดคล้อง

2.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้ว ไปทดลองใช้ (try – out) กับกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .955

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ปกครองโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์บทบาทของผู้ปกครองโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้มาจากแบบสอบถามมา ประมวลผลเพื่อหาค่าสถิติ โดยใช้ค่า ค่าเฉลี่ย (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยนำแบบสอบถามที่ สมบูรณ์ครบถ้วนมาวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยที่ได้โดยใช้เกณฑ์ของเบสท์ ดังนี้ (Best. 1997:147 อ้างถึงใน ในตะวัน กำหอม.2559)

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุ 30-35 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และมีอาชีพรับจ้าง

2. บทบาทของผู้ปกครองโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานีเขต 1 โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับหนึ่ง คือ พัฒนาการด้านร่างกาย รองลงมาคือ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญา และอันดับสุดท้าย คือ พัฒนาการด้านอารมณ์ และ จิตใจ โดยมีรายละเอียดของผลการศึกษาในแต่ละด้านดังนี้

2.1 พัฒนาการด้านร่างกาย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับหนึ่งคือ เด็กได้รับการดูแลในเรื่องการทำความสะอาดของร่างกาย รองลงมาคือ เด็กได้รับอาหารที่มีประโยชน์ครบทั้ง 5 หมู่ สนับสนุนการออกกำลังกายของเด็กกลางแจ้ง และอันดับสุดท้ายคือ สังเกตผลการซึ่่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงของเด็ก

2.2 พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับหนึ่งคือ ดูแลสังเกตการณ์ทำงานของเด็กอาจมีการช่วยเหลือได้บ้าง รองลงมาคือ ส่งเสริมการมีระเบียบวินัย เช่น การเก็บของเข้าที่ การฟังพอใจเมื่อผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติงานได้ดี และ อันดับสุดท้ายคือ ปฏิบัติกิจกรรมศิลปะหรือดนตรีร่วมกันอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง

2.3 พัฒนาการด้านสังคมโดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับหนึ่งคือ ส่งเสริมให้เด็กแสดงการทำความเคารพต่อผู้ใหญ่ รองลงมาคือ เรียนรู้การอยู่ร่วมกัน

ในสังคมและการเคารพสิทธิของผู้อื่น ผู้ปกครองปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามมารยาทวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม และอันดับสุดท้ายคือ การมีบทบาทหน้าที่ การเอื้ออาทรต่อกัน ครูต้องเปิดโอกาสให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้อื่น

2.4 พัฒนาการด้านสติปัญญาโดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับหนึ่งคือ เด็กสามารถฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ได้สามารถบอกชื่อของตนได้ รู้จักใช้คำถาม ชัดเขียนเส้นหรือวาดภาพ ตามความพอใจของตนอย่างอิสระได้ เท่ากับ ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของเด็กโดยการเล่นของเด็กในการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพทางสมอง รองลงมาคือ การใช้ภาษา การรู้จักคิด การสังเกต การเปรียบเทียบ และอันดับสุดท้ายคือ จัดกิจกรรมและประสบการณ์อย่างหลากหลายเหมาะสมกับวัยความสามารถของเด็กโดยยึดเด็กเป็นหลักสำคัญ

3. การเปรียบเทียบบทบาทของการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 พบว่า ผู้ปกครองของเด็กที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีบทบาทของผู้ปกครองโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 ไม่ต่างกัน

อภิปรายผล

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับหนึ่ง คือ พัฒนาการด้านร่างกาย รองลงมาคือ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านสติปัญญา และอันดับสุดท้ายคือ พัฒนาการด้านอารมณ์ และ จิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระพร มุขยวงศา(2566) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยในโรงเรียนสำหรับเด็กวัยอนุบาล ผลการศึกษาพบว่า ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมครูมีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมากที่สุด คือ (1) ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย ประกอบด้วยด้านย่อย ได้แก่ การจัดการพื้นที่โรงเรียน การดูแลและซ่อมแซมเครื่องใช้ และอุปกรณ์ (2) ด้านการปลูกฝังให้เกิดความปลอดภัย ประกอบด้วยด้านย่อย ได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยแก่เด็กและผู้ปกครอง การพัฒนาตนเองของครู และ (3) ด้านการจัดการความปลอดภัย ประกอบด้วยด้านย่อย ได้แก่ การกำหนดแนวปฏิบัติของโรงเรียน การ จัดบริการตามลำดับ และยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ปองทิพย์ ใจเมา (2565) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ปฐมวัย อำเภอสีจิงหวัดลำพูน ค่าคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย เท่ากับ 51.33 คะแนน (S.D. = 6.64) จัดอยู่ในระดับสูง การรับรู้ สมรรถนะแห่งตน ($\beta = 0.371, p < 0.001$) อิทธิพลจากสถานการณ์ ($\beta = 0.233, p < 0.001$) อิทธิพลระหว่างบุคคล ($\beta = 0.222, p < 0.001$) การรับรู้ประโยชน์($\beta = 0.146, p = 0.006$) และ สถานะทางสังคม ($\beta = -0.088, p = 0.047$) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการ

ส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติผลของการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูล สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนากิจกรรมเพื่อส่งเสริมผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ปฐมวัย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. พัฒนาการด้านร่างกาย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับหนึ่งคือ เด็กได้รับการดูแลในเรื่องการทำความสะอาดของร่างกาย รองลงมาคือ เด็กได้รับอาหารที่มีประโยชน์ครบทั้ง 5 หมู่ สนับสนุนการออกกำลังกายของเด็กกลางแจ้ง และอันดับสุดท้ายคือ สังเกตผลการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ัญญุนิตย์ อัมพรัตน์ (2554) เรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับปฐมวัยต่อแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี จำนวน 142 คน มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี 10 คน มีประสบการณ์การสอนระดับปฐมวัยน้อยกว่า 1 ปี ระดับปฐมวัยมากกว่า 5 ปี จำนวน 81 คน มีความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับปฐมวัยต่อแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยสามารถเรียงจากค่ามากไปหาน้อยดังนี้คือด้านพัฒนาการด้านสติปัญญา ด้านพัฒนาการด้านสังคม ด้านพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ และด้านพัฒนาการด้านร่างกายต่อตามลำดับ

2. พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับหนึ่งคือ ดูแลสังเกตการณ์ทำงานของเด็กอาจมีการช่วยเหลือได้บ้าง รองลงมาคือ ส่งเสริมการมีระเบียบวินัย เช่น การเก็บของเข้าที่ การฟังพอใจเมื่อผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติงานได้ดี และอันดับสุดท้ายคือ ปฏิบัติกิจกรรมศิลปะหรือดนตรีร่วมกันอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิมนวล ศิลป์วัฒนสกุล (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับปฐมวัยต่อแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ผลการศึกษา พบว่า ครูปฐมวัยต่อแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 106 คนมีวุฒิปริญญาตรี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 90.6 สูงกว่าปริญญาตรี 10 คนคิดเป็นร้อยละ 9.4 ประสบการณ์ในการสอนของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 10 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 79.2 มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-10 ปี จำนวน 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.8 มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ด้านพัฒนาการด้านอารมณ์และ จิตใจ ด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านสังคม และพัฒนาการด้านสติปัญญาตามลำดับ สอดคล้องกับการศึกษาในอดีตของลาวัลย์ ทาวิทะ และคณะ (2559) ที่ทำการศึกษาในผู้ดูแลหลักและพบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการส่งเสริม พัฒนาการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการของทารกตลอดก่อนกำหนด ซึ่ง สอดคล้องกับแบบจำลองการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์

(ชูลีกร ด่านยุทธศิลป์, 2561) ที่ได้อธิบาย ไว้ว่า หากบุคคลรับรู้ถึงประโยชน์ของการปฏิบัติพฤติกรรมนั้น จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติ พฤติกรรมอย่างมุ่งมั่น

3. พัฒนาการด้านสังคมโดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับหนึ่งคือ ส่งเสริมให้เด็กแสดงการทำความเคารพต่อผู้ใหญ่ รองลงมาคือ เรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคมและการเคารพสิทธิของผู้อื่น ผู้ปกครองปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามมารยาทวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม และอันดับสุดท้ายคือ การมีบทบาทหน้าที่ การเอื้ออาทรต่อกัน ครูต้องเปิดโอกาสให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิมนวล ศิลป์วัฒนสกุล (2553) เรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับปฐมวัยต่อแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ผลการศึกษา พบว่า ครูปฐมวัยต่อแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 106 คนมีวุฒิปริญญาตรี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 90.6 สูงกว่าปริญญาตรี 10 คนคิดเป็นร้อยละ 9.4 ประสิทธิภาพในการสอนของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 10 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 79.2 มีประสิทธิภาพในการทำงาน 1-10 ปี จำนวน 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.8 มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ด้านพัฒนาการด้านอารมณ์และ จิตใจ ด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกายพัฒนาการด้านสังคม และพัฒนาการด้านสติปัญญาตามลำดับ

4. พัฒนาการด้านสติปัญญาโดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับหนึ่งคือ เด็กสามารถฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ได้สามารถบอกชื่อของตนได้ รู้จักใช้คำถาม ชี้ตเขียนเส้นหรือวาดภาพ ตามความพอใจของตนอย่างอิสระได้ เท่ากับ ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของเด็กโดยการเล่นของเด็กในการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพทางสมอง รองลงมาคือ การใช้ภาษา การรู้จักคิด การสังเกต การเปรียบเทียบ และอันดับสุดท้ายคือ จัดกิจกรรมและประสบการณ์อย่างหลากหลายเหมาะสมกับวัยความสามารถของเด็กโดยยึดเด็กเป็นหลักสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประไพ วิสุทธิ์นรินทร์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับปฐมวัยต่อแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี จำนวน 142 คนคิดเป็นร้อยละ 93.42 มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.58 มีประสิทธิภาพการสอนระดับปฐมวัยน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 11.18 มีประสิทธิภาพการสอนระดับปฐมวัย 1-5 ปี จำนวน 54 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.53 มีประสิทธิภาพการสอนระดับปฐมวัยมากกว่า 5 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 53.29 ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับปฐมวัยต่อแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยสามารถเรียงจากค่ามากไปหาน้อยดังนี้คือ ด้านพัฒนาการด้านสังคม ด้านพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านพัฒนาการด้านร่างกาย และด้านพัฒนาการด้านสติปัญญา ตามลำดับสอดคล้องกับ การศึกษาของ

ปรัชญาพร อิศาระ และคณะ (2560) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมส่งผลต่อ พฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย จังหวัดพะเยา โดยเป็นการได้รับ การสนับสนุนจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และสอดคล้องกับแบบจำลองการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์ (ซูลีกร ด่านยุทธศิลป์, 2561) ที่ได้อธิบายไว้ว่า อิทธิพลระหว่างบุคคลส่งผลโดยตรงต่อการแสดง พฤติกรรม และยังส่งผลโดยอ้อม ให้เกิดแรงกระตุ้นหรือแรงกดดันในการปฏิบัติพฤติกรรมร่วมด้วย

5. การเปรียบเทียบบทบาทของการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 พบว่า ผู้ปกครองของเด็กที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 ไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายทอง บุญครองศิลป์ (2555) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดเทศบาลตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านบุคลากร ด้านบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย และด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ผลการศึกษาพบว่า เพศต่างกัน อายุต่างกัน ระดับการศึกษาต่างกัน และรายได้ต่างกัน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพร เกตุถนอม (2567) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาก่อนวัยเรียน กรุงเทพมหานคร เขตหลักสี่ ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ พัฒนาการด้านสังคม ด้านอารมณ์ด้านร่างกาย และด้านสติปัญญา ส่วนผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ดังนี้ ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วม โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พัฒนาการด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ส่วนด้านอารมณ์ และด้านสังคมไม่แตกต่างกัน ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วม โดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีส่วนร่วม แตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีส่วนร่วม แตกต่างกันโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. พัฒนาการด้านร่างกาย
 - 1.1 ควรบอกวิธีการเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างปลอดภัย
 - 1.2 สังเกตผลการซึ้นน้ำหนักและวัดส่วนสูงของเด็ก
2. พัฒนาการด้านอารมณ์ และ จิตใจ
 - 2.1 ควรปลูกฝังความอบอุ่น มั่นคง ปลอดภัย โดยให้เด็กมีประสบการณ์ในการเลือกตัดสินใจด้วยตนเอง
 - 2.2 ควรฝึกกล่าวคำชมเชยหรือให้รางวัลกับเด็กเมื่อมีโอกาส
3. พัฒนาการด้านสังคม
 - 3.1 ควรส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยจะต้องเริ่มจากการสร้างความสัมพันธ์อย่างอบอุ่นภายในครอบครัว ช่วย让孩子สร้างมิตรกับผู้อื่น
 - 3.2 ควรส่งเสริมให้มีบทบาทหน้าที่ การเอื้ออาทรต่อกัน ครูต้องเปิดโอกาสให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้อื่น
4. พัฒนาการด้านสติปัญญา
 - 4.1 ควรส่งเสริมให้มีโต้ตอบหรือเล่าเรื่องด้วยประโยคสั้น ๆ ได้ เลียนแบบท่าทางการเคลื่อนไหวต่าง ๆ สามารถเรียนรู้จากการสังเกตเลียนแบบผู้อื่น
 - 4.2 ควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมและประสบการณ์อย่างหลากหลายเหมาะสมกับวัยความสามารถของเด็กโดยยึดเด็กเป็นหลักสำคัญ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ เช่น ภาวะสุขภาพของเด็กปฐมวัย
2. ควรทำการศึกษาถึงรูปแบบของโปรแกรมที่เหมาะสมในการเสริมสร้างการรับรู้ประโยชน์และรับรู้ถึงสมรรถนะแห่งตนในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของผู้ปกครอง

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น.(2550).กระทรวงมหาดไทย.มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.

กระทรวงศึกษาธิการ .(2546).หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์.(2551).การคิดเชิงวิเคราะห์.กรุงเทพฯ : ชัคเชส มีเดีย จำกัด.

- ชูลีกร ด่านยุทธศิลป์.(2561). แบบจำลองการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์และการประยุกต์ใช้ในการ
ปฏิบัติการส่งเสริมสุขภาพทางการพยาบาล.วารสารพยาบาลสงขลา นครินทร์, 38(2),132-141.
- ถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์. (2557). พัฒนาการเด็กปฐมวัยไทย เขตบริการสุขภาพที่ 4. สระบุรี: ศูนย์
อนามัยที่ 2 สระบุรี.
- ทศพร เกตุอนอม (2567) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ของศูนย์
พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน กรุงเทพมหานคร เขตหลักสี่.หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัย
เทคโนโลยีสยาม กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย
- ธัญญนิตย์ อัมพรัตน์.(2554).ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับปฐมวัยต่อแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ
เด็กปฐมวัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2.สารนิพนธ์ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยทองสุข
- นันทนวล ศิลป์วัฒนสกุล. (2553) ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับปฐมวัยต่อแนวทางการส่งเสริม
พัฒนาการเด็กปฐมวัย อำเภอฟิจัย จังหวัดอุดรธานี.สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัยทองสุข
- ในตะวัน กำหอม.(2559).การวิจัยทางการศึกษา.เล่ม 1.โรงพิมพ์ทีคอม.จังหวัดมหาสารคาม.วิทยาลัยทอง
สุข.กรุงเทพฯ
- บำเพ็ญ พงศ์เพชรดิถและ บุษบา อรรถาวิรร.(2563).ปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัยไทย: ศูนย์
อนามัยที่ 5. วารสารเกื้อการุณย์.; 27: 59-70.
- บุษบา อรรถาวิรร, และบำเพ็ญ พงศ์เพชรดิถ. (2561). รูปแบบการใช้คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการ
เด็ก ปฐมวัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กศูนย์อ นามัยที่5ราชบุรี. วารสารมนุษยศาสตร์ และ
สังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, 13(3), 229-242.
- ประไพ วิสุทธิ์นวรรณ์.(2553).ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับปฐมวัยต่อแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการ
เด็กปฐมวัย สำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3.
- ปรัชญาพร อิศาระ และคณะ .(2560).ปัจจัยทำนายพฤติกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของ
ผู้ปกครอง ในจังหวัดพะเยา.คณะพยาบาลศาสตร.มหาวิทยาลัยพะเยา
- ปองทิพย์ ใจเมา.(2565).ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย
อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน.หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ภรณ์ แก้วลี. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการเด็กปฐมวัยในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี. การ
ประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 1 “สร้าง เสริมสพ
วิทยาการ ผสมผสานวัฒนธรรมไทย ก้าวอย่างมั่นใจเข้าสู่ AC”.วันที่ 29 กรกฎาคม 2559,
มหาวิทยาลัยราชธานี. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชธานี ; 2559: 1675-85.
- รายงานประจำปีโรงเรียนวัดเนกขัมมาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต
1.2567

- ลาวัลย์ ทาวิทะ และคณะ (2559) พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการทารกเกิดก่อนกำหนด ของผู้ดูแลหลัก และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง.พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่, จังหวัดเชียงใหม่
- วิวรรณ สารกิจปรีชา. (2554). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ปกครองกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนกู่ไก่ เขต คลองเตย กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).
- สายทอง บุญครองศิลป์. (2555). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัด เทศบาลตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, คณะครุศาสตร์.